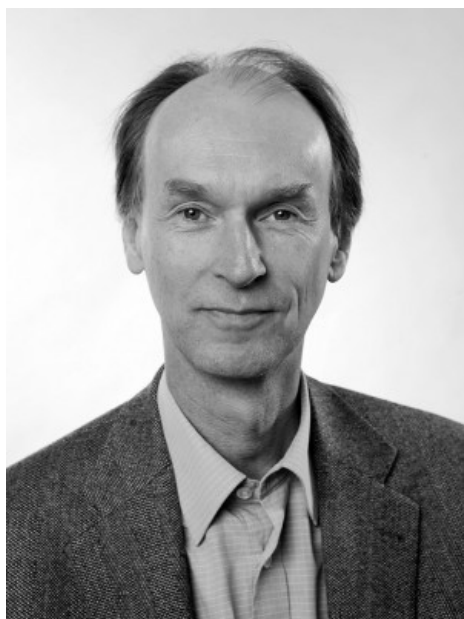

Richard Haviland Knoff

1950-2021

PUBLISERT 31. januar 2022

Richard Haviland Knoff

Om formiddagen, på årets nest siste dag, ga Richard opp kampen mot sykdom og svekkelse. Hans bortgang berører ikke bare familie, venner og kollegaer. Psykologstanden har mistet en original fagfelle med en utradisjonell karriere bak seg.

Etter å ha blitt uteksaminert fra Psykologisk institutt i Oslo i 1978 – for øvrig med glimrende karakterer – valgte Richard å reise til Kvinnherad som nyslått kommunepsykolog. Dette skjedde i en tid der en slik stillingsbetegnelse var ny, og få psykologer jobbet i førstelinjen. For en ung mann oppvokst på Nordstrand i Oslo ble overgangen til både sted og arbeid unektelig ganske stor, men Richard likte nybrottsarbeid. Han forsto raskt betydningen av psykisk helsearbeid på grasrotnivå og hvordan å dra nytte av psykologisk kompetanse. Arbeidet appellerte også til hans evne til å analysere, se sammenhenger og skreddersy tjenester etter behov.

Tilbake på Østlandet var neste jobb som attføringskonsulent ved Ullersmo landsfengsel, før han tok skrittet over til konsulentbransjen, der han fikk bruk for sin interesse for anvendt arbeids- og organisasjonspsykologi. I denne perioden ble han også familiemann. Han giftet seg med Wenche, ble pappa til Håvard og flyttet til Nordstrand.

I 1985 etablerte Richard Asplan Analyse og Agenda Utredning & Utvikling, der han både var direktør og utøvende konsulent i en periode på åtte år. Etter noen års solokarriere som konsulent søkte Richard seg tilbake til en stilling innenfor offentlig forvaltning.

Med sin brede erfaring med ledelses- og organisasjonsutvikling innenfor offentlige virksomheter ble Richard ansatt som trygdedirektør i Oslo i 2005. Han uttalte den gang at «fylket er et morsomt forvaltningsnivå», og siktet til nærheten til det enkelte trygdekontor, som minnet ham om førstelinjen. Sine siste aktive arbeidsår tilbrakte Richard i Statens helsetilsyn, både som seniorrådgiver og avdelingsdirektør. Han var en dyktig foredragsholder og forfatter/medforfatter av en lang rekke rapporter, veiledere og tilsynspublikasjoner i løpet av årene i Helsetilsynet.

En slik spennvidde i karriere vitner om faglig pågangsmot, talent for systematikk og ikke minst vilje til hardt arbeid. Richard var i besittelse av alt dette. I tillegg var han passe beskjeden, tilstrekkelig tilbaketrukket og årvåkent til stede for sine medarbeidere og venner. En tidligere kollega mente at han hadde «en statsviteres kunnskaper og en psykologs empati». Vi som kjente ham, lærte å verdsette så vel hans seriøse som uformelle sider, hans særegne humor og hans skarpe blikk på psykologfaget.

Mye av fritiden brukte Richard på musikk – til stor glede for ham selv og oss andre. Han var en habil gitarist som fremførte både egen og andres musikk. Han hadde en særlig forkjærlighet for 60-tallets harmonier, og kunne sin Beatles utenat. Som sentral musikalsk bidragsyter i et kollegaforum av psykologer som regelmessig har møttes til faglige og ufaglige møter i over 40 år, vil tomheten etter ham bli særlig merkbar. Vi er takknemlige for at Richard var vår venn, og vil huske ham slik han var på sitt beste. Vi føler oss fattigere uten ham.

Monica Sarfi

Nils Norderhaug

Sissel Gran

Morten Hammer

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 59, nummer 2, 2022, side 147